

درمورد علائم
بیماری های مقاربتی
چه می دانید؟

Sexually Transmitted Diseases (STD)

DeNA Laboratory

علائم رایج و احتمالی بیماری‌های مقاربتی را بیاموزید و بدانید که تا چه حد جدی هستند.

اگر شما رابطه جنسی دهانی، مقعدی یا واژینال، و یا هرگونه تماس ناحیه تناسلی دارید، ممکن است به بیماری‌های مقاربتی که با نام عفونت‌های مقاربتی هم نامیده می‌شوند، مبتلا شوید. امیدوار بودن به اینکه شریک جنسی شما مبتلا به عفونت‌های مقاربتی نیست، یا تصور اینکه وی سالم است، هیچ تضمینی ایجاد نمی‌کند، باید از این مساله مطمئن باشید.

علائم عفونت‌های مقاربتی همیشه بارز نیستند. اگر فکر می‌کنید علائم عفونت‌های مقاربتی دارید یا در معرض عفونت‌های مقاربتی قرار گرفته‌اید با پزشک مشورت کنید. درمان برخی از عفونت‌های مقاربتی آسان است، اما سایر موارد نیازمند درمان‌های پیچیده‌تری هستند.

لازم است که از نظر عفونت‌های مقاربتی ارزیابی شده، و در صورت وجود مشکل، تحت درمان قرار بگیرید. همچنین لازم است که همسر یا شرکای جنسی خود را آماده کنید تا آن‌ها نیز مورد ارزیابی و درمان قرار بگیرند.

در صورت عدم درمان عفونت‌های مقاربتی، این عفونت‌ها می‌توانند احتمال ابتلا به سایر عفونت‌های مقاربتی مانند HIV را افزایش دهند. علت این مساله این است که یک عفونت مقاربتی می‌تواند باعث ایجاد پاسخ ایمنی در ناحیه تناسلی یا زخم شود که هر دو این موارد می‌توانند احتمال ابتلا به HIV را افزایش دهند. همچنین، برخی از عفونت‌های مقاربتی درمان نشده ممکن است باعث ایجاد ناباروری، آسیب اندام، یا انواع خاصی از سرطان‌ها شوند.

عفونت‌های مقاربتی بدون علامت

بسیاری از عفونت‌های مقاربتی هیچ علامتی ندارند (بدون علامت هستند). با این حال، حتی در این موارد هم احتمال انتقال عفونت به شریک جنسی فرد آلوده وجود دارد. بنابراین لازم است که طی رابطه جنسی، از ابزارهای حفاظتی مانند کاندوم استفاده شود. باید مرتباً توسط پزشک خود از نظر عفونت‌های مقاربتی بررسی شوید تا بتوانید یک عفونت را پیش از انتقال آن، شناسایی و درمان کنید. برخی از بیماری‌ها (مانند هپاتیت B) و ایدز می‌توانند بدون تماس جنسی و به وسیله انتقال خون از یک فرد آلوده منتقل شوند. سایر موارد مانند سوزاک، تنها از راه تماس جنسی قابل انتقال هستند.

علاوه بر HIV، ویروس هپاتیت B و ویروس پاپیلوما ی انسانی HPV که بیشتر شناخته شده هستند عوامل عفونت زای دیگری هم باعث این بیماری ها می شوند که شایع ترین آن ها عبارتند از:

۱	کلامیدیا تراکوماتیس
۲	نایسریا گنوره
۳	تریکوموناس واژینالیس
۴	مایکوپلاسما ژنیتالایوم
۵	مایکوپلاسما هومینیس
۶	اوره آ پلاسما اوره آلبیتیکوم
۷	اوره آ پلاسما پارووم
۸	هموفیلوس دوکرنی
۹	هرپس سیمپلکس
۱۰	ترپونما پالیدوم (سیفلیس)

۱- کلامیدیا تراکوماتیس^۱:

کلامیدیا یک عفونت باکتریایی مجرای تناسلی است. تشخیص کلامیدیا ممکن است دشوار باشد، چون عفونت های مراحل اولیه فاقد علامت هستند یا علائم کمی دارند. وقتی این عفونت آغاز می شود، معمولاً یک تا سه هفته بعد از تماس با کلامیدیا است. حتی وقتی علائم بروز پیدا می کنند، اغلب خفیف و زودگذر بوده و معمولاً نادیده گرفته می شوند.

علائم شامل موارد زیر است:

- ♦ ادرار کردن دردناک
- ♦ درد زیر شکم
- ♦ ترشحات واژینال در زنان
- ♦ درد در زمان مقاربت در زنان
- ♦ ترشحات آلت در مردان
- ♦ درد بیضه در مردان

۲- نایسریا گنوره آ^۲:

گنوره آ (سوزاک) یک عفونت باکتریایی مجرای تناسلی است. این عفونت ممکن است که در دهان، گلو، چشم، و مقعد هم ایجاد شود. اولین علائم سوزاک اغلب طی ۱۰ روز پس از برخورد با عامل بیماری بروز می کند. اما ممکن است که بروز علائم در برخی از افراد ماه ها طول بکشد. علائم سوزاک شامل موارد زیر است:

- ♦ ترشحات زیاد، کدر، یا خونی از واژن یا آلت

- ♦ درد یا احساس سوزش در زمان دفع ادرار
- ♦ خونریزی زیاد در زمان قاعدگی یا خونریزی بین دو قاعدگی
- ♦ بیضه های متورم و دردناک
- ♦ دردهای شکمی
- ♦ خارش مقعد

۳- تریکوموناس واژینالی^۳:

عفونت تریکومونایی یک عفونت مقاربتی شایع است که با انگل میکروسکوپی تریکوموناس واژینالیس ایجاد می شود. این انگل در زمان رابطه جنسی، از فرد مبتلا به فرد سالم انتقال می یابد. این ارگانیسم اغلب باعث عفونت مجاری ادراری در مردان می شود، اما اغلب بدون علامت است. عفونت تریکومونایی اغلب واژن را درگیر می کند. علائم تریکوموناس ممکن است طی ۵ تا ۲۸ روز پس از تماس

با انگل ایجاد شود و طیفی از شدت، از قرمزی خفیف تا التهاب شدید را شامل شود. علائم شامل موارد زیر هستند:

- ♦ ترشحات روشن، سفید، سبز یا زرد واژینال
- ♦ ترشحات از آلت
- ♦ خارش یا قرمزی درون آلت
- ♦ بوی شدید واژن
- ♦ خارش یا قرمزی واژن
- ♦ درد در زمان مقاربت جنسی
- ♦ ادرار کردن دردناک

۴- مایکوپلازما ژنیتالایوم/هومینیس^۴:

مایکوپلازما ژنیتالایوم یک ارگانیسم بی هوازی فرصت طلب است که به عنوان عامل اورتریت غیرگنوکوکی در مردان شناخته می شود. در زنان، این ارگانیسم با التهاب سرویکس، التهاب آندومتر، و بیماری التهابی لگن (PID)، و ناباروری در ارتباط است. مایکوپلازما ژنیتالایوم یکی از رایج ترین میکروارگانیسم های مرتبط با عفونت مجاری تناسلی است و روند رو به رشدی به عنوان یک عفونت مقاربتی نشان می دهد. بیشتر عفونت های مایکوپلازما ژنیتالایوم در زنان بدون علامت هستند و کمتر از نیمی از زنانی که نتیجه تست آنها از نظر این ارگانیسم مثبت شده است، بدون علامت می باشند.

۵- اوره آ پلاسما اوره آ لیتیکوم/پارووم^۵:

بیشتر زنان سالم این باکتری را در سرویکس یا واژن خود دارند، و تعداد کمی از مردان هم آن را در مجاری ادراری خود دارند. به طور معمول، این

باکتری هیچ مشکلی ایجاد نمی کند.
 اوره آ پلاسما می تواند طی مقاربت جنسی انتقال یابد. اگر فردی باردار باشد و به این باکتری مبتلا شود، باکتری می تواند به جنین داخل رحم، یا جنین در حال عبور از کانال زایمانی انتقال یابد.
 برخی از علائمی که ممکن است در زنان بروز کند، شامل موارد زیر است:
 ♦ درد در زمان دفع مدفوع ♦ التهاب در ابتدای مجرای ادراری
 ♦ درد شکم ♦ ترشحات مجاری ادراری
 ♦ درد، ترشح، یا بو در ناحیه واژن

مردان مبتلا به این عفونت می توانند التهاب مجرای ادراری (اورتریت) نشان دهند.

در زمان بارداری، این باکتری می تواند در مادر و جنین عفونت ایجاد کند. مشکلاتی که در نوزادان ایجاد می شود شامل موارد زیر است:
 ♦ وزن کم هنگام تولد ♦ پنومونی
 ♦ عفونت خون (سپتسمی)

۶- هموفیلوس دوکرئی^۶:

نشانه‌انگر یک عفونت مقاربتی است که توسط باکتری گرم منفی هموفیلوس دوکرئی ایجاد می شود. بیماری به صورت زخم های تناسلی همراه با تشکیل التهاب غدد لنفاوی ناحیه ای و تشکیل خیارک (بوبو) ظاهر می شود.

۷- ویروس هرپس سیمپلکس ۱ و ۲^۷:

هرپس مقاربتی بسیار مسری بوده و توسط انواعی از ویروس های هرپس سیمپلکس (HSV) ایجاد می شود که از طریق یک شکاف کوچک در پوست یا مخاط وارد بدن می شود. بیشتر افراد مبتلا به HSV هیچگاه متوجه مبتلا بودن به این عفونت نمی شوند، چون هیچ علامتی ندارند و علائم به قدری خفیف هستند که به چشم نمی آیند. وقتی علائم بیماری ظاهر شوند، ابتدای بیماری عموماً در سخت ترین دوره است. برخی از افراد هرگز مرحله دوم بیماری را تجربه نمی کنند، اما برخی ممکن است تا دهه ها با عود مجدد بیماری درگیر باشند. علائم بارز هرپس تناسلی به صورت زیر است:
 زگیل، تاول (آبدار)، یا زخم های باز در ناحیه تناسلی و نواحی اطراف درد و خارش در اطراف ناحیه تناسلی، پشت، و داخل ران ها
 علائم اولیه هرپس معمولاً شامل درد، یا خارش است که طی چند هفته

پس از تماس با شریک جنسی عفونی ایجاد می شود. پس از چند روز، زگیل های کوچک قرمز ممکن است دیده شوند. سپس این زگیل ها باز شده و یک زخم چرک یا خونریزی دهنده ایجاد می کند. گاهی این زخم ها بسته شده و بهبود می یابد.

در زنان، زخم ها ممکن است که در ناحیه واژن، دستگاه تناسلی خارجی، پشت، مقعد، یا سرویکس ایجاد می شود. در مردان، زخم ها ممکن است که روی آلت، کیسه بیضه، پشت، مقعد یا ران ها، یا داخل لوله ادراری ایجاد شود.

زخم ها ممکن است باعث دفع دردناک ادرار شود. ممکن است درد و سختی ناحیه تناسلی تا زمانی که عفونت بروز می کند، وجود داشته باشد. طی مرحله اول، ممکن است علائم شبه آنفولانزا بروز پیدا کند؛ مانند سردرد، درد عضلانی، و تب، و نیز التهاب غدد لنفاوی کشاله ران. در برخی موارد، حتی اگر زخم وجود نداشته باشد، عفونت ممکن است فعال شده و مسری باشد.

۸- تریونما پالیدوم^۱:

سیفلیس یک عفونت باکتریایی است. بیماری روی پوست، دستگاه تناسلی، و غشای مخاطی موثر است، اما ممکن است که قسمت های دیگر بدن مانند مغز و قلب را هم درگیر کند.

علائم سیفلیس ممکن است در ۴ مرحله بروز پیدا کند: اولیه، ثانویه، نهفته، و سومین. همچنین، وضعیتی به نام سیفلیس مادرزادی وجود دارد که در آن زن باردار با باکتری سیفلیس مواجه شده و بیماری را به جنینش منتقل می کند. سیفلیس مادرزادی میتواند باعث ناتوانی یا حتی مرگ جنین شود، بنابراین لازم است که زنان حامله مبتلا به سیفلیس تحت درمان قرار بگیرند.

سیفلیس اولیه: اولین علامت سیفلیس که ممکن است ۱۰ روز تا ۳ ماه پس از مواجهه با عامل عفونی بروز کند، می تواند به صورت زخم های کوچک بدون درد (شانکر) روی آن قسمت از بدن باشد که عفونت از آن طریق منتقل شده است.

زخم ها معمولاً بدون درمان بهبود می یابند، اما بیماری زمینه ای همچنان باقی می ماند و در مراحل دوم و سوم مجدداً بروز می یابد. اگر مشکوک به داشتن عفونت های مقاربتی هستید، یا ممکن است که در معرض یکی از آنها قرار گرفته باشید، برای آزمایش به پزشکتان مراجعه کنید. تشخیص و درمان به موقع برای جلوگیری از بیماری و

مشکلات تهدید کننده سلامتی و نیز جلوگیری از آلودگی دیگران، ضروری است.

تشخیص این عوامل بیماری زا در آزمایشگاه دنیا با استفاده از روش Multiplex PCR and Reverse Hybridization که دقیق ترین روش در تشخیص بیماری های عفونی است، انجام می شود.

پانوشت:

1. *Chlamydia trachomatis*
2. *Neisseria gonorrhoeae*
3. *Trichomonas vaginalis*
4. *Mycoplasma genitalium/hominis*
5. *Ureaplasma urealyticum /parvum*
6. *Haemophilus ducreyi*
7. *Herpes simplex virus I/II*
8. *Treponema pallidume*

آزمایشگاه دنیا

تهران، خیابان ولیعصر، بین بیمارستان دی و پل همت،
خیابان نیلو، نبش بن بست دوم

تلفن: ۴۳۹۳۶

www.DNA-Lab.ir